

SYLABUS**DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025/2026–2028/2029***(skrajne daty)*

Rok akademicki 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Geomorfologia
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Technologiczno-Przyrodniczy
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Wydział Technologiczno-Przyrodniczy
Kierunek studiów	Ochrona środowiska
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok II, semestr 4
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy
Język wykładowy	j. polski
Koordynator	dr Bernadetta Ortyl
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Bernadetta Ortyl

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	Zajęcia projektowe	Prakt.	Zajęcia terenowe	Liczba pkt. ECTS
4	14					14		6	2

1.2. Sposób realizacji zajęć☒ zajęcia w formie tradycyjnej☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)** (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

wykład: zaliczenie bez oceny

zajęcia projektowe: zaliczenie z oceną

zajęcia terenowe: zaliczenie bez oceny

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Zaliczenie z podstaw geologii.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 CELE PRZEDMIOTU

C ₁	Poznanie genezy oraz ewolucji głównych form powierzchni Ziemi
C ₂	Poznanie podstawowych mechanizmów rozwoju oraz sposobów przedstawiania rzeźby terenu.
C ₃	Zdobycie umiejętności rozpoznawania form rzeźby przedstawionych na mapach analogowych i cyfrowych, rycinach i w terenie.

3.2 EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student opisuje wybrane zagadnienia i teorie z zakresu rozwoju głównych form geomorfologicznych ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby Polski.	K_W01
EK_02	Interpretuje rzeźbę powierzchni ziemi na podstawie map topograficznych i danych zdalnie pozyskanych.	K_U02
EK_03	dobierając właściwe metody, rozpoznaje główne typy i formy powierzchni ziemi na podstawie map analogowych i cyfrowych oraz w terenie.	K_W01 K_U01
EK_04	wykorzystuje dostępne źródła informacji i interpretuje ryciny i schematy graficzne przedstawiające wybrane procesy geomorfologiczne.	K_U03 K_U07
EK_05	analizuje i rozpoznaje w terenie efekty współczesnych procesów geomorfologicznych.	K_U02 K_U03

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

TREŚCI MERYTORYCZNE
Główne rysy ukształtowania powierzchni ziemi. Rzeźbotwórcza działalność sił wewnętrznych i zewnętrznych
Wybrane zagadnienia i teorie dotyczące rozwoju głównych form powierzchni Ziemi.
Działalność wody na stoku. Rzeźbotwórcza działalność rzek. Zjawiska i formy krasowe.
Procesy i formy glacialne i fluwioglacialne.
Formy i procesy eoliczne.
Geomorfologia wybrzeży.
Wietrzenie. Grawitacyjne ruchy masowe.
Morfogenetyczna działalność człowieka.

B. Problematyka zajęć projektowych i terenowych

Treści merytoryczne

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Sposoby przedstawiania rzeźby terenu na mapach analogowych i cyfrowych. Profil morfologiczny.
Wizualizacja, analiza i interpretacja rzeźby terenu na podstawie numerycznego modelu terenu.
Charakterystyka rzeźby: fluwialnej, glacialnej, glacialfluwialnej i eolicznej na przykładzie wybranych obszarów Polski.
Analiza wybranych procesów geomorfologicznych przedstawionych na schematach i rycinach.
Rozpoznawanie form rzeźby i współczesnych procesów geomorfologicznych w terenie.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład z prezentacją multimedialną

Zajęcia projektowe: w pracowni komputerowej, **PLANOWANIE** analiz przestrzennych, metoda projektów

Zajęcia terenowe: praca w terenie, rozpoznawanie form rzeźby i efektów współczesnych procesów geomorfologicznych.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw. Lab.)
EK_01	kolokwium	w
EK_02	kolokwium, projekt	w, z. projektowe
EK_03	kolokwium, projekt	w, z. projektowe
EK_04	kolokwium, projekt	z. projektowe
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	z. terenowe

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wykład: kolokwium (test) min. 50% uzyskanych punktów na zaliczenie Zajęcia projektowe: kolokwium z umiejętności czytania i rozpoznawania rzeźby terenu na podstawie map analogowych i danych cyfrowych. Wykonanie zleconych projektów. Zajęcia terenowe: uczestnictwo w ćwiczeniach terenowych. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów uczenia się oraz wykonanie wszystkich zleconych prac. O ocenie pozytywnej z przedmiotu decyduje liczba uzyskanych punktów (>50% maksymalnej liczby punktów): dst 51-60%, dst plus 61-70 %, db 71-80%, db plus 81-90 %, bdb 91-100%.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	34
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	2

Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium)	14
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa: Migoń P. 2006. Geomorfologia. PWN, Warszawa; Starkel L. (red.). 1991. Geografia Polski. Środowisko przyrodnicze.
Literatura uzupełniająca: Kostrzewski A., Krzemień K., Migoń P., Starkel L., Winowski M., Zwoliński z., (red.). 2021. Współczesne przemiany rzeźby Polski. Stowarzyszenie Geomorfologów Polskich, Bogucki Wyd. naukowe, Poznań. Długosz M., Podatność stoków na osuwanie w Polskich Karpatach Fliszowych. 2011. Prace Geograficzne nr 230. IGiPZ PAN, Warszawa. (https://books.google.pl)

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej